

ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ದಾರಿದೀಪವಾದರು. ಅವರ ಅನುಭವವು ಸಹ “ಸನಾತನವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾನವಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೂಪದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು. ಅವರ ಜೀವನ ಉಪದೇಶಗಳೇ ಇಂದಿನ ಯುಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಅವರ ನಾಮವೇ ದಿವ್ಯನಾಮ. ಅವರ ದಿವ್ಯ ನಾಮವೇ ಕಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಮಾನವನಿಗೆ ಪವಿತ್ರತೆ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಬಲ್ಲದು; ಮಾನವನನ್ನು ಭವ ಸಾಗರದಾಚೆ ದಾಟಿಸಬಲ್ಲದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಪತಿಕೋದ್ಧಾರಕರು, ಅವರ ನಾಮವೇ ಪತಿತಪಾವನ ನಾಮ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು ಅವರು; ದೀನರು, ದರಿದ್ರರು, ದುಃಖಿಗಳು, ಸಾಧಕರು, ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಹಾಪುರಷ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಇದನ್ನೇ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಒಳಗೆ-ಹೊರಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಷ್ಣಮಯರಾಗಿದ್ದರು; ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ದೀಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮಹಾಪುರುಷ ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿ ಬಂದು, ‘ತಾವು ನನಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಬೇಡಿದಾಗ, ಮಹಾಪುರುಷ ಮಹಾರಾಜರು, ‘ನನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು, ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೂ ನನಗೆ ಯಾವ ಆದೇಶವೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾಮವೇ ಯುಗದ ಮಹಾಮಂತ್ರ. ಯಾರು ಭಕ್ತಿಭರದಿಂದ ಪತಿತಪಾವನ, ಯುಗಾವತಾರ ರಾಕೂರರ ನಾಮಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕರತಲಾಮಲಕದಂತೆ. ‘ರಾಮಕೃಷ್ಣ’ - ಅದೇ ಈ ಯುಗದ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ನಾಮ. ಜೀವನದ ಮುಕ್ತಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಪವೇ ಯಥೇಷ್ಟ, ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆಯೋ ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧವಸ್ತು. ಅದ ರಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಮಾತ್ರವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ರಾಮನೋ, ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನೋ ಅವನೇ ಇಂದು ರಾಮಕೃಷ್ಣರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಿ ಭೋತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಜೀವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.”

(‘ಗುರುವಿನೊಡನೆ ದೇವರಡಿಗೆ’, ಪುಟ ೨೯-೩೦).

ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದೀಕ್ಷಾರ್ಥಿ ದೀಕ್ಷೆಗೋಸುಗ ಬೇಡಿದಾಗ ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: “ನನ್ನ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ, ರಹಸ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯುಗಾವತಾರ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನಾಮಗ್ರಹಣ ದಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ. ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಉದ್ಧಾರ ನಿಶ್ಚಯ. ಇದೇ ಯುಗಧರ್ಮ. ರಾಕೂರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಾದಷಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಾಣ್ಯ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನಾಮವೇ ಯುಗದ ಮಂತ್ರ.

ದೀಕ್ಷೆ ಎಂದರೆ ಮತ್ತೇನು? ರಾಕೂರರೇ ದೀಕ್ಷೆ, ಅವರ ನಾಮಜಪ ಮಾಡಿನೋಡು, ಜೊತೆಗೆ ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡು: ‘ಹೇ ಪ್ರಭು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರು’ ಎಂದು. ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಅವನು ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಕೂರರು ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಯಾರು ರಾಮನೋ, ಯಾರು ಕೃಷ್ಣನೋ ಅವನೇ ಇಂದು ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು.

“ಇದು ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನ ಮಾತು ಕಾಣಯ್ಯ, ಯುಗಾವ ತಾರನ ವಾಣಿ, ನಾವು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಕೂರರ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ. ಈ ಅಂಧವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಬದುಕಲು ಸಮರ್ಥನಾದರೆ ಬಾ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಹೃದಯ ತೆರೆದು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತರ್ಕ, ಯುಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊ. ಆಮೇಲೆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಬರುವಿಯಂತೆ. ಇದೇನು ಮತಭ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸತ್ಯ. ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ರಾಕೂರರೇ ಸ್ವಯಂ ಸನಾತನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು. ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ.”

(‘ಗುರುವಿನೊಡನೆ ದೇವರಡಿಗೆ’, ಪುಟ ೩೫೭-೫೮)

ಇದೇ ವಾಣಿ, ಇದೇ ವಿಶ್ವಾಸ, ನಂಬಿಕೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯನಾಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು; ಅದನ್ನೇ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ನಾಮಜಪ, ಸ್ಮರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಸಲಹೆಗಳು:

೧. ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಕಾಲ-ಅಕಾಲ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ.
೨. ಭಗವಂತನನ್ನು ಸರ್ವಕಾಲಗಳೂ ಜಪಿಸಬಹುದು.
೩. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ. ❖

ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಭಗವನ್ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಪ ಅಂತ ಹೆಸರು. ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಆತನ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಎಂದರೆ - ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದು ವರಿದರೆ ಆತನ ರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂದರೆ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗೆ ಸರಪಳಿಯ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಅದೇ ಸರಪಳಿಯ ಕೊಂಡಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಒಂದೊಂದನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಆತನಲ್ಲೇ ಮಗ್ನ ವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

-ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ ಮಹತ್ವ

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಶಾಂತಿಚೈತನ್ಯ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾನಸಪುತ್ರರೆಂದೇ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಒಬ್ಬರು ಅಸಾಧಾರಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೇರುಶಿಖರವಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಂದೇಶ ಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಂದಿರ ಮೂಲಕ ಅವರು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮ, ಜಪ ಇವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಪ್ರಧಾನ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಬೆಲೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸೇವಾನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾನಸಪುತ್ರರೆಂದೇ ಖ್ಯಾತ ರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಅಸದೃಶ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನ ಅಂಶಸಂಭೂತರೂ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ತಮ್ಮ ಈ ಸೋದರ ಶಿಷ್ಯನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ತಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಸಂಪನ್ನರು ಎಂದೂ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾನಂದರಿಗಿಂತೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿದ್ದವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿದ್ದವು.

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ವಿಶೇಷತೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಿಪಾಸುಗಳಿಗೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ. ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಇತರರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗೆಲ್ಲ ಯಾರೊಂದರೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ತೀರ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರೇನಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಬಂದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಲೋಕಾಭಿರಾಮ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಅಥವಾ ಹಾಸ್ಯಚಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತ ಬಂದವರು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಸಾಧಕರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಸದಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿಯೇ ಎಂತಹ ಉನ್ನತ ಭಾವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಉಪದೇಶ ನೀಡದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೇ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ದೈವೀಭಾವವನ್ನೂ ತುಂಬಿ ಭಗವನ್ನು ಖರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳಿಗಿಂತ ನಾಮಜಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಭಗವಂತನ ಬಳಸಾರಲು ಇರುವ ಸುಲಭದ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಆತನ ಅವಿರತ ಸ್ಮರಣೆ, ಆತನ ನಾಮಜಪ. ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆತನ ನಾಮವು ಸ್ತೋತ್ರದಂತೆ ಸದಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ

ಹರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅವರು 'ಸಹಜಯೋಗ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವ್ಯಾಹತ ನಾಮಜಪದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ ತಾಪಗಳೂ ಶಾಂತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪಾಪಿಗಳು ಭಗವಂತನ ನಾಮಜಪದ ಬಲದಿಂದಲೇ ಪುನೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸ್ವತಃ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೇ ತಮ್ಮ ಸಾಧನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜಪವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 'ವಚನವೇದ' ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ರಾಖಾಲನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಈ ಮಾತುಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ: "ಆಹ, ರಾಖಾಲ ಈಗ ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಎಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಆತನ ಮುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ. ಆಗಾಗ ತುಟಿಗಳು ಅಲುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ ಭಗವನ್ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆತನ ತುಟಿಗಳು ಅಲುಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ."

ಬಹುಶಃ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಚಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂಟಾಗಲು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಕಾರಣ. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೇ ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೊಮ್ಮೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡು ಅಂದೇ ಅವರು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಅದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರಂತೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಸುಂದರ ಶ್ಲೋಕವಿದೆ:

**ಕಲೇರ್ದೋಷನಿಧೇ ರಾಜನ್ ಅಸ್ತಿ ಹೈಕೋ ಮಹಾನ್ ಗುಣಃ |
ಕೀರ್ತನಾದೇವ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ಮುಕ್ತಿಬಂಧಃ ಪರಮ್ ವ್ರಜೇತ್ ||**

'ಎಲೈ ರಾಜನೆ, ಕಲಿಯುಗವು ಅನೇಕ ದೋಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ತರವಾದ ಗುಣವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು' (೧೨.೩.೫೧). ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೂ ಸಹ ಕಲಿಯುಗಕ್ಕೆ ನಾಮಜಪವೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಾಧಕರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, "ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸುತ್ತಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಚಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು, "ಮೊದಮೊದಲಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು

ಸಹಜವೇ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾಮಜಪವೇ ಸುಲಭೋಪಾಯ. ಸತತವಾಗಿ ಜಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿಸಬಹುದು. ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಕರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಪವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡು. ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸು. ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಸಾಗಿದಾಗ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು" ಎಂದು ಆ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆಂದರು: "ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹಾರವಿದ್ದಂತೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಮೊದಲು ಅವುಗಳು ನಮಗೆ ನೀರಸವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೇ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸತತ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಜಪ-ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿಯುಂಟಾಗುವುದು."

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಅವರನ್ನು ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಂದರು, "ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ಕುಂಡಲಿನಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಸಾಧನಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಜಪ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವೇ ಇದಕ್ಕಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನಗಳು. ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಪವೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದು."

ನಾಮಜಪವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ಪೂರಕವಾದ ಸಾಧನಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸುಪರಿಚಿತ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅವರ ಆಪ್ತ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಭವಾನಂದರಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ತೃಣಾದಪಿ ಸುನೀಚೇನ ತರೋರಪಿ ಸಹಿಷ್ಣುನಾ |

ಅಮಾನಿನಾ ಮಾನದೇನ ಕೀರ್ತನೀಯಃ ಸದಾ ಹರಿಃ ||

"ತೃಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಶ್ಕಷ್ಟನಾಗಿ, ಮರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಹನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೊರೆದು, ಇತರರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು." (ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕ, ೩) ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪದೇಶವೆಂದರೆ, "ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳು. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಘಾಸಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಡ."

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದರ ಕುರಿತು ಕಿವಿಮಾತೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಪ ಮತ್ತು